

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/64/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010242
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313010242.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 28. augusta 2014, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu, prejednal odvolanie obžalovanej B. O. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/74/2013 z 11.12.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej B. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná B. O. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila tak, že U. O. zneužíval jej osobnosť tým spôsobom, že vždy ju obviňoval pre prečin zanedbania povinnej výživy. V konaní pred prvostupňovým súdom jej predsedníčka senátu nedala možnosť obhajovať sa a keď sa chcela k veci vyjadriť, nebolo jej to umožnené. Naopak, U. O. nadržiavala a tento pod prísahou klamal. Poukázala na vzťah medzi ňou a jej maloletým synom, ako aj U. O.. Zameškané výživné je ochotná uhradiť do konca mája, keď pôjde na brigádu. Momentálne je v zlej finančnej situácii a je nezamestnaná. Plateniu výživného sa nevyhýba.

Krajský súd, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku mal na zreteli povinnosť prihliadať aj na chyby, ktoré síce neboli odvolaním vytýkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, avšak toto nie je dôvodné.

Krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu veci a možnosť uplatnenia práv obžalovanej na obhajobu. Na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy, a to pri plnom uplatnení základných zásad trestného konania, najmä zásad ústnosti a bezprostrednosti. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a prečo a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. Dostatočne vyložil, prečo konanie obžalovanej kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaná spáchala skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Taktiež pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku, aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák.

Zo spisu vyplýva, že už v konaní pred prvostupňovým súdom bolo hlavné pojednávanie odročené za účelom úhrady zameškaného výživného obžalovanou. V termíne určenom prvostupňovým súdom však obžalovaná zameškané výživné neuhradila. V podanom odvolaní obžalovaná uviedla, že chce zameškané výživné uhradiť do konca mája 2014, keď bude brigádovať. Aj v konaní pred krajským súdom sa obžalovaná z neúčasti na prvom verejnom zasadnutí dňa 10. júla 2014 ospravedlnila s tým, že žiada toto odročit', nakoľko od 2.7.2014 sa zamestná a chce zameškané výživné uhradiť. Ku dňu ďalšieho verejného zasadnutia - 28.8.2014 však zameškané výživné vo výške 175,- Eur neuhradila. Aj pred týmto pojednávaním sa telefonicky ospravedlnila z neúčasti z dôvodu práceneschopnosti, pričom do dňa konania verejného zasadnutia nepredložila súdu žiaden doklad o jej zdravotnom stave a opäť požiadala súd o odročenie verejného zasadnutia za účelom uhradenia dlžného výživného. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že obžalovaná si bola už od dňa 11.12.2013, kedy bol vyhlásený prvostupňový rozsudok, vedomá výšky svojho zameškaného výživného - 175,- Eur, ktoré ani napriek opakovaným sľubom do rozhodnutia Krajského súdu v Žiline dňa 28.8.2014 neuhradila. Pokiaľ obžalovaná uviedla, že výživné neuhradila z dôvodu, že nemala dostatok finančných prostriedkov, v tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že do takejto situácie sa obžalovaná dostala sama, nakoľko ako vyplýva zo spisového materiálu, táto v mesiacoch september a október 2011 bola zamestnaná v Českej republike, kde jej mesačný príjem dosahoval čiastku 6 157,- Kč. Obžalovaná však sama ešte v skúšobnej dobe rozviazala pracovný pomer. Pokiaľ sa teda dostala do situácie, že nemala potom dostatok finančných prostriedkov na platenie výživného, bolo to v dôsledku jej rozhodnutia, keď sa vzdala výhodnejšieho zamestnania, v ktorom dosahovala príjem, ktorý jej umožňoval platiť výživné.

V súvislosti s odvolacou námietkou obžalovanej, že vo veci konajúca sudkyňa jej neumožnila dostatočne sa obhajovať, keďže jej nedala slovo, krajský súd poznamenáva, že takáto skutočnosť zo zápisnice o hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom nevyplýva. Naopak, zo zápisnice o hlavnom pojednávaní je zrejmé, že obžalovanej bolo umožnené sa vyjadriť ku skutku a predniesť svoju obhajobu. Zo spisu nevyplývajú ani iné skutočnosti, ktoré by sponchyňovali nezaujatosť vo veci konajúcej sudkyne. V tomto smere preto považuje krajský súd odvolacie námietky obžalovanej za neopodstatnené.

Pokiaľ ide o trest uložený obžalovanej, aj tento zodpovedá stavu veci a zákonu. Okresný súd v súlade so zákonom správne aplikoval príslušné ustanovenia Trestného zákona, keď rozhodol o druhu a výmere trestu. Aj krajský súd považuje trest uložený obžalovanej za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest aj podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľuje závažnosť spáchaného prečinu, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovanej.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný a zákonu zodpovedá aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovanej B. O. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.